

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal gerne gøre hr. Maisted den tjeneste at bekræfte, at regeringen og socialdemokratiet gik til valg på at bekæmpe arbejdsløsheden, og jeg bekræfter også gerne, at vi gik til valg på at bekæmpe fremskridtspartiets politik, der formentlig ville føre til noget nær en fordobling af den nuværende arbejdsløshed.

Når hr. Maisted mener, at regeringen skulle have tanker om en slækkelse af finanspolitikken, skal jeg for en ordens skyld sige, at det står helt for hr. Maisteds egen regning.

Jeg vil gerne takke hr. Wilhjelm for den meget klare tilkendegivelse, vi fik her. Det er blevet sagt højt og tydeligt, at venstresocialisterne intet ansvar har for det nuværende samfundssystem, for det nuværende økonomiske system, venstresocialisterne følger sig derfor heller ikke forpligtet til at præsentere noget alternativ til regeringens politik, f. eks. heller ikke til regeringens politik vedrørende de indenlandske statslån. Vi må nøjes med at høre på venstresocialisternes klagesange i denne sag som i så mange andre sager. Vi fik en præcis besked. Vi kan vende tilbage til venstresocialisterne, når revolutionen er overstået. Indtil da må vi nøjes med klagesangene og kan ikke forvente alternativer. Det takker vi for.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Det er den sædvanlige påstand fra finansministerens side, at vores økonomiske politik vil give betydelig flere arbejdsløse, end det, socialdemokratiet er i stand til at præstere. Det er for det første en meget ringe trøst, for det andet er det selvfølgelig forkert. Vi ser kendsgerningerne med hensyn til virkningerne af socialdemokratiets politik, nemlig at der er 160.000 arbejdsløse i dag. Hvis man gennemførte vores økonomiske politik og der blev tilført tilstrækkelig frivillig kapital her i landet, så ville det gå meget hurtigt med at få etableret de tilstrækkelige arbejdspladser, der oven i købet var i stand til at styrke dansk økonomi, ved at vi kunne forøge eksporten, og vi ville være i stand til at konkurrere med importen. Det er det allervigtigste, fremfor at blive ved med at udvide den offentlige sektor. Befolkningen skal ikke gå rundt og tro, at der er tale om besparelser i den offentlige sektor; der er en konstant stigning i den offentlige sektor, og det har man ikke ønsket at slække på ét

øjeblik. Derfor vil vi blive ved med at få flere og flere arbejdsløse i dette land.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Lovforslag nr. L 66. Fremsat 10/3 77. Første behandling 14/4 77. Betænkning 26/4 77).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Normann Andersen (S):

Jeg vil gerne fremsætte et par enkelte bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Efter at vi i udvalget har afholdt en række møder, indstiller et flertal, bestående af socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget, lovforslaget til vedtagelse uændret.

Der er stillet to sæt ændringsforslag. Det første er fra fremskridtspartiet og går egentlig ud på at dele lovforslaget i to, idet partiet ønsker at stemme for erstatningsreglerne, men ikke for den første del af lovforslaget, som stort set omhandler sikkerheden. Jeg er meget tilfreds med, at fremskridtspartiet går ind for at forbedre erstatningerne i tilfælde af ulykker ved flyvningen som sådan, men jeg forstår ikke rigtig, at det ikke kan gå ind for den første halvdel, ud fra den betragtning at der her er tale om sik-

[Normann Andersen.]

kerhedsbestemmelser, der skal medføre, at anden del af loven ikke kommer i anvendelse.

Med hensyn til de øvrige ændringsforslag, som stort set går ud på en skærpelse af lovforslaget, så ligger der i og for sig ikke noget ufornuftigt i dem, men vi mener, at den eksisterende lovgivning i hvert fald for øjeblikket stort set dækker alle de ting, som der er tale om. Skulle det i det kommende år eller i de kommende to år vise sig, at dækningen ikke er tilstrækkelig, ja, så kan vi altid tage loven op igen til en revision og sætte disse skærper ind. Men de, der står over for eventuelt at skulle etablere flyvepladser og lufthavne, ved nu, at dette svæver i luften, og som følge deraf tror jeg nok, de vil udvise stor forsigtighed, og de vil også udvise den fornødne interesse, der skal til for ikke at komme til at skade miljø eller andre ting på disse områder.

Jeg vil derfor anbefale udvalgets flertalsindstilling.

Glensgård (FP):

Dette lovforslag har været til behandling i folketinget 3 gange. Hver gang er der sket det, at ministeren har fremsat det som en helhed omfattende erstatningsregler og omfattende en statskontrol med de mindre lufthavne. Det lykkedes at få et flertal i trafikudvalget til i en beretning af 3. juni 1976 at meddele ministeren, at man ikke ville acceptere en lovgivning for de mindre lufthavne; man mente, at det kunne klares under den eksisterende lovgivning, og dermed skulle man ikke ind på, at ministeren skulle have denne kontrolmulighed.

Udvalget afgav som sagt en beretning den 3. juni 1976, og venstre, fremskridtspartiet, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne meddelte i denne beretning, at man ikke ville have en lovgivning indført. Senere lykkedes det desværre for formanden i trafikudvalget at få flertallet overtalet til at acceptere ministerens lovforslag.

Det er en unødvendig restriktionslovgivning, som vi her ser trumfet igennem folketinget. Hvor er de liberale tanker henne? Hvor er venstres idé om det nære samfund? Hvor er det konservative folkepartis idé om, at vi skal undgå statsdirigering? Den er fuldstændig væk. Det er sørgeligt, at de pågældende medlemmer af trafikudvalget for de partier, som har afgivet den beretning af 3. juni 1976, har la-

det sig snigløbe af formanden for trafikudvalget. Jeg beklager det dybt.

Jeg beklager også, at vi her skal tage stilling til en lovgivning, som vi nødvendigvis må stemme imod, selv om vi dermed også kommer til at stemme imod, at erstatningen i forbindelse med den civile luftfart forhøjes. Det er en underlig sammenblanding af ting, som vi desværre har set flere gange fra trafikministeriet. Jeg håber, at den nye trafikminister fremover vil lade være med at rode så mange ting sammen i ét lovforslag. Jeg ved godt, at det er en arvet sag, men jeg bad også om, at det ikke skete fremover.

Ole Henriksen (SF):

Det foreliggende lovforslag er efter SFs mening et dårligere forslag end det, som blev fremsat af den daværende minister for offentlige arbejder i 1975, og vi hører så åbenbart til dem, der ønsker en skærpet lovgivning på dette område, hvorfor vi har fremsat en række ændringsforslag, som bringer det foreliggende lovforslag i overensstemmelse med det forslag, som blev fremsat i 1975. Det gør vi selvfølgelig ud fra det synspunkt, at vi ikke ønsker denne liberalistiske form på et så vigtigt område som luftfart og anlæg af private lufthavne, som ønskes af f. eks. fremskridtspartiet, som formentlig havde mest lyst til at få lufthavne spredt ud over landskabet som rosiner i – i en rosinkage, må det vel være.

Det, vi savner, og det, vi ønsker, er en skærpelse af bestemmelserne om sikkerheden. Der er heller ikke taget højde for støjrproblemerne, og også miljøhensynet er nu taget ud. Man sætter altså her de private interesser over samfundets interesser. Vi finder det nødvendigt, hvis denne lovgivning skal gennemføres, at bringe den i overensstemmelse med det i 1975 fremsatte lovforslag.

Tyroll (VS):

Jeg skal lige for en ordens skyld gøre opmærksom på, at vi fra venstresocialisterne vil stemme for de ændringsforslag, der er kommet fra SF. Det var sådan, at jeg ikke havde tid til at være til stede i udvalget, og derfor kun var til stede ved en lap papir.

Vi gør det selvfølgelig ud fra, at vi mener, sikkerhedskravene ikke er tilgodeset ved det lovforslag, der ligger her, og vi er enige med SF i, at det tidligere fremsatte lovforslag var

[Tyroll.]

mere rimeligt i retning af at sikre overholdelse af sikkerhedsbestemmelserne.

Jeg synes, det er lidt flot at sige, at nu er der altså adskillige, der ved, at der ligesom er noget, der hænger og svæver i luften, hvis man ikke overholder rimelige sikkerhedsbestemmelser ad frivillig vej. Man kan ligesom mærke, at det antydes, at der måske skal være eksempler på, at der er andet, der ikke kan blive hængende i luften, for at man vil gå med til disse skærpelser. Vi synes det er lidt flot og rundhåndet at komme med den slags bemærkninger.

Vi går altså ind for SFs ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 90 stemmer mod 17.

Ændringsforslag nr. 3 og 5 betragtedes herefter som *bortfaldet*.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 112 stemmer mod 12.

Ændringsforslag nr. 4 og 6 betragtedes herefter som *bortfaldet*.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (*Glensgård: Jeg ønsker udvalgsbehandling*).

Da der er gjort indsigelse, går lovforslaget til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændret sammensætning af det centrale forhandlingsudvalg m. m.).

(Lovforslag nr. L 49. Fremsat 8/3 77. Første behandling 23/3 77. Betænkning 3/5 77).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

259 Ft

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 105 stemmer mod 15.

§ 1, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den ændrede affattelse *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.

(Lovforslag nr. L 56. Fremsat 9/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Inge Fischer Møller (S):

Folketingets erhvervsudvalg afgav i maj måned 1976 i forbindelse med et lignende forslag fremsat af kristeligt folkeparti en beretning, hvoraf det fremgår, at flertallet i erhvervsudvalget ønsker en stramning af bestemmelserne vedrørende kravene til bevillingshaverne, ligesom flertallet henledte ministerens opmærksomhed på, at vi gerne så, at det blev overvejet, om man lovgivningsmæssigt kunne lægge større indflydelse ud til kommunerne. Nu har vi fået lovforslaget, og man kan kort sige, at det indfrier de ønsker, erhvervsudvalget kom med i maj måned sidste år.